

På gång

Kalendern är en sammanställning av de uppgifter vi fått från resp arrangör. För närmare information: kontakta arrangören direkt.

Bad

ungdom, familj
mån 17:30-19:30
motion
mån 19:30-21

Gymnastik

Gymnastiksalen
mån kl 18:30

Bingo

Gastsjö Bygdegård
ons kl 18:45

Komigång-gympa

Gymnastiksalen
tors kl 18:30 fr 4/2

Svedjebacken

lör, sön kl 11-15
tis, tors kl 18-21

Årsmöte

KIK, slalomstugan
onsd 24/3 kl 19

Rödingpremiär

Djuptjärn
lör 27/3 kl 8-14

Matdag

Tossengård
lör 27/3 kl 15

Gudstjänst

Håsjö nya kyrka
sön 28/3 kl 11

Familjedag

Svedjebacken
sön 28/3 kl 11

Öppet Hus

Pastorexpeditionen
ons 31/3 kl 10-12

Påskbuffé

Tossengård
lör 3/4 kl 17

Gudstjänst

Hällesjö kyrka
lör 3/4 kl 23

Gudstjänst

Ljungå kapell
sön 4/4 kl 11

Bio

Det regnar köttbullar (sv tal, 7 år)
Mån 5/4 kl 15 o 18:30

Gudstjänst

Hällesjö kyrka
sön 11/4 kl 18

Kälarnes historia

Peter Frändén berättar
Biolokalen
mån 12/4 kl 19

Öppet Hus

Pastorexpeditionen
ons 14/4 kl 10-12

Gudstjänst

Tallgläntan
tors 15/4 kl 10:30

Årsmöte

Västaneby byförening
onsd 21/4 kl 19

Lekmannagudstjänst

Hällesjö kyrka
sön 25/4 kl 11

Öppet Hus

Pastorexpeditionen
ons 28/4 kl 10-12

Gudstjänst m barnkör

Håsjö nya kyrka
sön 2/5 kl 11

Matdag

Tossengård
lör 8/5 kl 15

Gudstjänst

Hällesjö kyrka
sön 9/5 kl 18

Öppet Hus

Pastorexpeditionen
ons 12/5 kl 10-12

Gökotta

Håsjö gamla kyrka
tors 13/5 kl 9

Gudstjänst

Tallgläntan
tors 13/5 kl 10:30

Kälarne Jazz&Blues

Linda Pettersson
Östjemen
tors 27/5 kl 19

Kälarnedagen

lör 29/5

KälarneNytt

En tidning för Kälarnebygden

årgång 6 nr 3
mars 2010

Guldklöver till Erja!

Foto: Theresa Flatmo

Fredag den 12 mars tilldelades Erja Flatmo den första Guldklövern i Bräcke kommun.

Juryns motivering: Erja Flatmo har målmedvetet och idogt arbetat med sitt företag (Kälarne Textil&Inredning) till att göra det till en verksamhet som är omtalad i hela Norrland. I motiveringen framhålls också Erjas ordning och reda samt utvecklingen av den fastighet där hon har sin verksamhet.

Guldklövern kommer att delas ut 1 gång/månad till "lokala hjältar" inom kommunen. Det är Centerpartiet som står bakom Guldklövern och prisutdelare denna gång var Yngve Hamberg, Jan Danielsson och Ingrid Kjelson.

KälarneNytt kan Du också läsa på www.kalarnenytt.se

Nästa nr av KälarneNytt, nr 4, utkommer den 12 maj.

Manusstopp: 5 maj.

Redaktör: Christian Sundin, 0696-40 138; chr.sundin@bredband.net

Glöm inte bort "Värmeljusjakten"! Kontakta Gun Svedevall-Andersson, 0696/407 07 eller 070/605 59 59 om du inte vet vart du ska lämna!

Kostnaderna för papper och tryckning av detta nummer sponsras av Nordells Måleri AB.

Hemgården

Sedan Hemgården lades ned för ett antal år sedan har förslagen varit många till hur man kan använda byggnaderna på ett bra sätt. Någon riktig lösning har man inte hittat och fortfarande är lokalerna i det närmaste tomma. Det är synd att kommunens värdefulla skattemedel skall ödslas på dyrbara icke använda byggnader.

Hemgården byggdes en gång som ålderdomshem och fungerade mycket bra som det med en trivsamt och hemlik miljö. En sådan miljö är mycket viktig för människor som vårdas för demenssjukdomar. Många med demens kommer till en punkt då de inte längre kan bo kvar i sitt eget hem, utan behöver vård och tillsyn kontinuerligt.

Idag vårdas de demenssjuka på Tallgläntan i Kälarne. De bor där tillsammans med de somatiskt* sjuka och skröpliga och de som är inne för en tids rehabilitering av olika skäl. De som är inne för rehabilitering har visserligen ett eget område, avdelning 3, men avdelningarna 2 och 3 går i varandra så i praktiken för en demenssjuk som är ute på vandring är de samma lokal.

Att vårda demenssjuka och somatiskt sjuka inom samma lokaler och med samma personal har visat sig inte vara den bästa lösningen. De olika grupperna har mycket olika behov och de kräver mycket olika kunskaper och färdigheter hos personalen. Om personalen som sköter demenssjuka får ägna sig åt det helt

och hållet och utveckla den kompetensen blir resultatet för dessa vårdtagare bättre liksom det blir bättre för de somatiskt sjuka om personalen helt kan koncentrera sig på dessas problem. Det är egentligen ganska självklart.

Dessutom vet man att det inte är bra för de demenssjuka med stora sjukhusliknande lokaler med långa korridorer och där det rör sig många olika människor, såväl personal som andra boende. Det blir en rörig, jobbig och stressande miljö för de demenssjuka som bidrar till att de mår och fungerar sämre. De demenssjuka mår bättre i mindre lokaler, som är mer hemlika och med färre boende och med en mindre och fast personal.

Hemgården skulle helt enkelt kunna vara mycket lämplig för demenssjuka. De skulle få förutsättningar att må och fungera bättre. Det skulle vara bättre för personalen att få koncentrera sig på ett område inom vården och utveckla det. Det skulle också vara bättre för de somatiskt sjuka och de mycket gamla, som behöver särskilt boende vid Tallgläntan. Det skulle bli mindre störningar från de demenssjuka och personalen där skulle mer kunna koncentrera sig på den vård de behöver och utveckla den. Verksamheten vid Tallgläntan skulle kunna utvecklas med mer betoning på rehabilitering.

Vissa platser vid Hemgården skulle kunna erbjudas till boende från andra delar av länet eller till och med från andra

delar av landet och på så vis stärka ekonomin i verksamheten.

Vårt förslag är sammanfattningsvis: gör Hemgården till demensboende och gör Tallgläntan till boende för äldre med somatiska problem och äldre med ett

stort hjälpbehov samt en utökad rehabilitering.

Personalen på Hälsocentralen genom Eje Åhlander

* somatisk = kroppslig (Wikipedia)

Öraågården inbjuder till
PÅSKBUFFÉ

Påskafton kl 17.00
Tossengård i Sörbygden
220.-/person, 10.-/år för barn 0-15 år
sista anmäl.dag 29/3
Boka bord 0691-410 44 070-330 36 06
Välkommen!
André & Susanne

Vi flyttar tillbaka till Kälarne om vi hittar ett nytt hus!

Har du ett hus med 6 rum o kök som du vill sälja?

Hör av dig till Jimi, 070-392 01 51 eller till jimievent@hotmail.com

Familjefest i Slalombacken

söndag 28/3 kl 11

Ansjösvängen Slalomtävling

för pojkar o flickor 0-9 år

Inbjudna klubbar: Östersund, Sollefteå och Fränsta
Fika, korv o hamburgare säljes! Kom och heja!

KIK vill tacka PRO och alla liftvakter för hjälpen under sportlovsveckorna. Du är väl medlem i KIK?

150 kr/familj, 100 kr enskild. Bg 486-6653.

Aqua Lake – en oas i Kälarne!

Vatten är en kemisk förening av väte och syre.

Vattnet är ständigt i rörelse, som ånga från havet, som moln, som nederbörd, som vatten i jorden och sedan åter till havet. Det kallas vattnets kretslopp.

Den drivande kraften som får vattnet att röra sig är solen!

För lite sol i Kälarne kanske är förklaringen till att vattnets kretslopp bryts och att vattnet blir stillastående och bildar Aqua Lake.

Mitt inne i samhället bildas det nämligen, efter regn och snösmältning, en damm som ligger mitt i vägbanan till mångas förnöjelse och till mångas förtret.

Dammen ligger mellan Sälls och Erixons på Södervägen. Den kan bli rätt så stor och upptar nästan hela vägen. Många fotgängare kan vittna om en riktig kalldusch när bilarna inte uppmärksammat vattensamlingen utan rusar förbi i 50 (?) km i timmen.

Som Kälarnebo vill jag nu komma med förslag på hur man kan göra dammen ännu mer tilldragande.

Stäng av Södervägen från skolan och till Stationsvägen (upp emot ICA) för trafik. Fordon som kommer från Viadukthållet eller Norrvägen kan köra upp via Södervägen till Stationsvägen på baksidan hotellet och ICA. Visserligen är den vägstubben nu gångbana med trappavsatser men med hög hastighet uppåt och låg hastighet neråt bör man klara ljuddämparen.

Tigg ihop lite pengar till en fin parkbänk och ställ den vid dammen så att man kan sitta där och mata fåglarna med gammalt bröd.

Skräpa inte ner runt omkring dammen utan sätt lite gröna buskar och träd i trärlådor så behöver man inte gräva upp asfalten. Några gungställningar för barnen. Några sandlådor för ortens katter så att de kan trycka där och spana på småfåglarna.

Kiosken kan flyttas ner så att korv och mos kan säljas åtminstone på helgerna. Så har vi skapat en idyll mitt i Kälarne så länge vi får Aqua Lake kvar innan Vägverket tömmer dammen!

Kälarnebo

Som projektledare för sitt Leaderprojekt avser Kälarnebygdens kooperativa förening att anställa Viktoria Eriksson, Bräcke, 073-803 82 37; viktoriamodestakonsult.se.

CENTERPARTIET

INBJUDAN TILL

INSPIRATIONSDAG

LÖRDAGEN DEN 17 APRIL I BRÄCKE FOLKETS HUS

Vi Bräckebor blir färre och färre. I genomsnitt försvinner det nu en kommuninvånare var tredje dag. Om trenden håller i sig så är det folktomt i kommunen före år 2080...

Många grepp har provats, men det verkar som att ingenting förmår att förhindra det oundvikliga. Små kommuner som Bräcke har tydligen ingen egen livskraft!

Eller....?

Är vi i händerna på yttre faktorer? Kan vi påverka själva? Hur får vi framtidstron och glöden tillbaka?

INSPIRATIONSDAGEN ger oss inte alla lösningar, men den väcker tankar och idéer. Processen med att bryta det negativa mönstret kanske börjar där och då....

Du som är föreningsmänniska, representant för bygrupp, företagare, beslutsfattare eller övrig samhällsintresserad invånare är välkommen att delta!

Föreläsare blir bland annat "glesbygdsexperten" **Ronny Svensson**, **Sten Ekström** från Statens Bostadsomvandling, **Robert Uitto** från föreningen för Region MittSverige, **Håkan Strandell** från arbetsförmedlingens projekt om otraditionell rekrytering samt **Hans Westlund** som berättar om vilka konsekvenser de globala trenderna får för alla lokala små Bräcke världen över. Moderator blir **Åke Edin**.

Vi försöker även att få till en kort debatt mellan regeringsalternativen om vad rikspolitik kan innebära för en kommun som Bräcke, samt information om LOV (lagen om valfrihet).

Mer information kommer i KommunBladet vecka 13. Du kan anmäla dig redan nu till:

Yngve Hamberg 070-684 91 65, 0693-10853 (kväll)

Jan Danielsson 0696-400 78, 070-660 94 17

Bräcke och Ragunda kommuner

Nu är den avslöjande vårsolen här och visar på allt damm och all smuts som samlats under vintern

Vi gör ditt hem värfint igen!

*

Behöver Du hjälp med fönsterputsning?

*

Ut med mattor och golvrengöring?

*

Byta gardiner...?

*

eller annat Du önskar?

Du betalar bara 50% av kostnaden ännu så länge

Kontakta:

Katarina 073/063 12 97

Elinor 070/315 26 42

Rekvisita sökes!

Vi är ett gäng glada ungdomar i årskurserna 6-9 på Kälarne skola som under den här terminen arbetar med en drama- och dansuppsättning som har vissa likheter med musikalen *Grease*". Vi har brist på rekvisita och det skulle vara till stor hjälp för oss om ni ville titta lite i era gömmor om ni har något ni vill låna ut till oss.

Rosa jackor

50-tals klänningar/kjolar + skor

4 st. navkapslar

1 ringmonteringsjärn

Vi hoppas att vi även hittar ett tillfälle för allmänheten att se vår föreställning senare i vår. Ring till Camilla om du hittar något du vill låna ut till oss! Tel. 0696/165 24 alt. 0696/407 15, 070/345 51 80

Vänliga hälsningar

Drama- och dansgruppen åk 6-9 Kälarne skola

Årsmöte

Västane Byförening, onsdag den 21 april kl 19:00

Välkomna!

Styrelsen

**Har du en egen dikt du vill läsa eller kanske någon annans?
Eller kanske en liten berättelse, skröna eller rolig historia.**

Kom till Gastsjöns bygdegård söndag 28 mars kl 19.00 för att berätta för varandra, fika och ha trevligt.

Lotteri

Gratis inträde

Arr.: Bräcke teaterförening och Gastsjöns bygdegårdsförening.

Medlemsinfo Kälarnebygdens kooperativa förening:

Medlemsavgifter 2010:

	Enskild	Förening	Företag
Insats (engångs-)	50	100	500
Årlig medlemsavgift	50	100	200

Bankgiro, 5404-9606, eller direkt till kassören, Elisabeth Barkéus Näslund

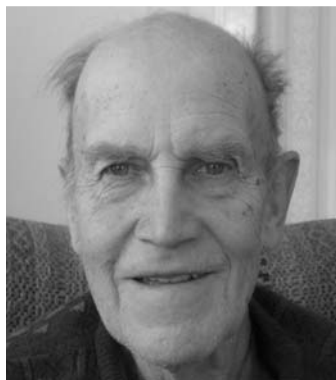
n'Danel minns

Den 14 juni 1932 fick Erik Jonsson, 8 år, från Västerövsjö höra en stor nyhet. Han hade fått en ny kusin! Nu kunde han inte bärga sig utan sprang så fort benen bar, den korta biten bort till farbror Jonas hus, där hustrun Frida nyss hade nedkommit med familjens första barn. Förundrad stod Erik där och tittade på den lille. ”Jag har väl aldrig sett en så lång och smal nyfödd”, tänkte han. Det har han påmint sin kusin om många gånger sen dess.

Vid dopet gavs pojken namnet Jonas Daniel, men dessa namn har aldrig slagit igenom fullt ut bland ortsbefolkningen. Antingen har han fått heta ”n'Danel” eller ”Lång-Daniel”, båda namnen har dock uttalats med vederbörlig aktning. Därför har han själv valt ovanstående rubrik till berättelsen.

Hemgården i Västerövsjö ägdes gemensamt av bröderna Jonas och Johan Jonsson, fäder till de tidigare nämnda gossarna och deras syskon. Familjerna hade var sitt boningshus och var sin ladugård, men slätter- och skogsarbetet hade de gemensamt. De bröt också upp många myrodlingar. Efter brödernas frånfälle var gården fortfarande oskiftad. Om det berodde på obekomsamhet, brist på tid för pappersarbete eller på att de alltid kom så bra överens i sitt arbete är svårt att säga.

Daniel blev sedermera ägare till den ena av fastigheterna efter uppdelningen. På gården hade man vanligen sex kor, en häst och ett antal får. Djuren gick i skogen på somrarna, ända tills älgjakten började. Daniel minns fårpingloras klingande när de drog iväg bort mot

Stockberget.

I byn fanns helt enkelt inte tillräckligt med betesmark för att man skulle kunna hålla dem hemma året om. Korna var ibland så pass nära byn att de kunde få komma hem till mjölkningen.

På 1950-talet började man få björn på skogen, och då blev man tvungen att hålla kreaturen hemma.

Fäbodlivet blomstrade fortfarande i Daniels barndom. Familjerna Jonsson hade sina bodar nära Flodalsvägen, så de kunde skicka iväg sin mjölk direkt till mejeriet med mjölkbilen. Andra bybor hade sina bodar längre till skogs. Daniel minns att byn var ganska avfolkad på helgerna. Då gick alla som kunde till fäbodarna för att hälsa på och ta hem veckans mjölkprodukter.

”Maria oppi Backen”, mormor till bröderna Norberg, hade korna i Damaskboan i närheten av Stockberget. Dit brukade Daniel få komma en vecka varje sommar i sällskap med Östen Norberg. Hon orkade säkert inte med mer än två pojkar i taget, tror Daniel. Det var härligt att vistas där. ”Vi var ute i skogen och vi metade i Stockbäcken. Där fick man ”blinksill”, elritsa, en fisk som inte ens katten åt. Den användes mest som agnfisk. Nu finns inga blinksillar längre

i den bäcken sedan man planterade in gäddor i tjärnen ovanför. Vi pojkar gick ofta och hälsade på i gården på Stockberget. Där fanns det alltid barn och där blev man bjuden på saft.”

Baptisterna hade sommargudstjänster där ibland och då samlades det alltid mycket folk.

När fäbodvistelsen var avslutad för sommaren brukade byborna ställa till en fest, ”bosöndag”. Där hade man olika slags lekar och tävlingar, bland annat kaukningstävling. Emma Leijon var suverän på kaukning, minns han. Daniel gick sex år i Övsjö skola. Fortsättningsskolan, som innefattade träslöjd och medborgarkunskap, hade man i Västane.

Småskolan, klasserna 1 och 2, gick han för Stina Jonsson, som bodde med sin familj i skolhuset. Hon var en snäll lärarinna, men tyvärr helt omusikalisk. Med tiden lärde hon sig ändå spela både ”Si Jesus är ett tröstrikt namn” och ”Din klara sol” med pekfingret. Hennes man, som kallades ”Fränsta-Jonsson”, sjöng desto kraftfullare, så han brukade ibland komma in och ha musiklektion med barnen.

I Folkskolan, klasserna 3-6, hade han en lärare vid namn John Paul Norling. ”Farbror Norling” kallades han av barnen. Daniel minns honom som en sträng men sportig lärare. Barnen åkte ofta skidor, både hemma och i skolan på den tiden. I ”Oppånerbacken” ovanför Daniels hem tränade man hopp och utförsåkning. När farbror Norling hade varit på slalomkurs tog han med eleverna på slalomträning i ”Allanbacken”. Han försökte lära dem allt om svängar, bergskida, dalskida och annat viktigt, men barnen hade ju bara

sina egna gamla skidor och bindningar, så det blev inte så mycket bevänt med tekniken.

Daniel var en riktigt duktig längdskidåkare. Bara en av grabbarna kunde klå honom. Det var Petter Persson från Brännan. Eftersom dessa två var de starkaste av pojkarna i skolan anställde läraren dem ibland som vedkapare. Då fick vi faktiskt ordentligt betalt, berättar Daniel.

Förutom skidåkning fanns det inte så mycket att leka med. På rasterna var det ”dunka knut”, brännboll och annat som man hittade på. Man slogs ganska mycket - storpojkarna mot småpojkarna. Daniel var ofta tillsammans med en grabb vid namn Kurt Johansson. Han var liten och knubbig, alltså Daniels absoluta motsats vad gällde kroppsbyggnad. Detta utnyttjades när de skulle spöa storpojkarna. Kurt sprang på dem bakifrån in i knävecken. Daniel anföll samtidigt framifrån. Det var mycket effektivt. Kurt flyttade när han gick i fyran, men då var ju jag redan med bland ”storpojken”, säger Daniel.

Ute på gården hos familjen Norling fick han en gång smaka en tomat, den första han någonsin sett. Den såg mycket god ut, så han bet sig en rejäl tugga. Men fy! Den var ju inte ett dugg söt. Daniel slängde diskret iväg tomaten under lärarens bil och sprang snabbt iväg hem. Senare fick han veta att han var avslöjad. Någon hade hittat tomaten under bilen. Pinsamt!

Under krigsåren var farbror Norling ofta inkallad. Dagny Eriksson från Västane vikarierade ibland. Då blev det ingen skidåkning, men desto mer teckning.

En annan vikarie som tjänstgjorde långa

tider var "Filosofie Magistern". Han skulle tituleras så var gång han tilltalades. Daniel minns inte om han någon gång hörde magisterns rätta namn. Han var nog en man som aldrig blev inkallad, men han höll ändå en militärisk disciplin bland sina elever. Efter varje rast fick de ställa upp i omklädningsrummet och tåga in i skolsalen på kommandot "avdelning framåt - marsch!".

Filosofie Magistern brukade köpa sin mjölk hemma hos Daniels föräldrar. Om han då såg att pojken var upptagen med arbete på gården så kunde denne säkert räkna med att få stryk av läraren nästa dag. "Man ska läsa läxor på eftermiddagarna och inte syssla med annat", var magisterns filosofi. Han slogs oftast med pekpinnen, den bredare änden, men Daniel var snabb och drog alltid undan händerna. En gång gick pekpinnen av och det blev ett rejält hack i bordet. Daniel hade omåttligt lätt för att skratta när han gick i skolan, och det var ingen önskvärd egenskap, enligt lärarna.

- Ja, nog var dom hårda och slogs, de manliga lärarna, säger han. Men ändå kom dom gärna hem och lånade pappas motbok. Det var förresten inte bara lärarna som hade liknande intressen. En skogsfaktor som brukade komma förbi när han var på väg till Gransjölandsskogen för att avlöna och titta till sina skogsarbetare brukade ofta komma in till oss. Då hade han hela ryggsäcken full med pengar. Han skulle alltid in i salen för att titta på kartan, som han sa. Vi hade en stor karta på väggen där. Men i själva verket var hans ärende att få sig en eller annan hutt ur salsskåpet, som för det mesta var välfyllt. Pappa hade fina sorter där, mest konjak, men själv drack

han ytterst sällan.

En skola som Daniel tyckte mycket om var baptisternas söndagsskola på Österövsjö. Den hölls på övre våningen hemma hos Sia och Ante Jonsson. När vi cyklade dit brukade jag få med mig någon 10- eller 25-öring till kollekten. Men på vägen brukade vi gå in till Gunnar på Mon, som hade affär. Den var ju inte öppen på söndagarna, men Gunnar tog med sig nyckeln och öppnade, så vi fick gå in och handla lite.

Ungefär hälften av kollektpengarna brukade gå åt till karamellköp. Det var roligt att sjunga i söndagsskolan när Sias dotter Anna-Lisa spelade gitarr till. Man längtade verkligen efter det.

1945 var Daniel klar med sin skolgång. Den 13-årige pojken fick nu börja arbeta heltid i jordbruket och i skogen med ved- och timmerhuggning. Det var ett hårt slit. Men Daniel var stark.

1949 inköptes den första motorsågen, en 98-kubikare av märket Danarm Junior. Den vägde 20 kilo, så man fick lov att dra den på en pulka när det var mycket snö, men den användes 4-5 år innan det kom lättare modeller.

På fritiden spelade Daniel fotboll i Övsjölaget. De tränade på fotbollsplanen mellan skolan och landsvägen. Där växer tallskogen hög i dag. Matcher spelades mot Höglunda, Kälarne och Håsjö.

Torsdagsklubben samlades varje vecka till studiecirkel i alla möjliga ämnen, bl.a. engelska och matte. En livlig teaterverksamhet hade man också.

Som ett led i kampen mot löss, sjukdomar och smuts uppförde man ett badhus invid sjöstranden 1946. Där fanns möjlighet till dusch, karbad och bastu. På vintern högg man upp hål i isen, så

det gick att doppa sig efter bastun. Inte många hade badrum hemma på den tiden, så badhuset var en välkommen inrättning.

Sin första anställning hade han som hjälplastare på Erik Erikssons åkeri. Så småningom blev han också chaufför. När lastbilen såldes följde Daniel med på köpet, som han säger. Därefter körde han åt Per Olof Gisslén några år. Först var det timmer och senare plattor från Byggelit till Mellansverige. Men när han började få problem med synen valde han att sluta sin anställning.

Därefter har Daniel arbetat som egen företagare hela tiden. En tid hade han egen grävmaskin som han åkte runt i bygden med och utförde olika uppdrag. Mest var det småjobb med vatten- och slaskledning.

Korna gjorde han sig av med ganska tidigt efter att han övertagit gården. Visserligen hade de mjölkmaskin, men hans mor började bli till åren och då skulle ju Daniel ha fått lov att sköta handmjölkningen som ibland var nödvändig. Hans händer är inte lämpade för den sysslan, säger han.

Får hade han haft förut, men nu utökade han besättningen och skaffade en annan ras av pälsfår. Som fårfarmare fick han också ansvara för avelsarbetet och därför var han tvungen att frakta baggar, både egna och lånade fram och tillbaka i Jämtland och Medelpad. Då lyfte han ut baksätet i sin personbil och lät baggarna sitta där bak. Det gick oftast bra, men då och då inträffade små malörer.

Vid ett tillfälle blev en bagge mycket aggressiv, så Daniel fick lov att hålla fast den i ett järngrepp med högerarmen och sköta bilkörningen med vänster. Det var

redan bestämt att baggen skulle slaktas senare på dagen, så när de äntligen kom hem stod hjälpslaktaren ute på gården och väntade. Eftersom baggen var så svår att handskas med och omöjlig att få ut ur bilen så beslöt sig karlarna för att göra det enda möjliga. Daniel tog bultpistolen, satte den för djurets panna och drämde till. Då äntligen kom baggen ut.

En annan gång fick hans ogifta moster Hanna följa med för att hälsa på släktingar när han åkte iväg på ett liknande uppdrag. Den medföljande baggen var lugn och stillsam, så resan var angenäm och mostern satt där snygg och proper i sin vackra hatt med blommor och fjädrar. När de steg ur bilen upptäckte Daniel att grannlåten på hatten var borta. Den hade baggen mumsat i sig. Då blev inte moster glad.

Att frakta hela fårfloken var inte heller så enkelt alla gånger, som när Daniel tillsammans med sin vän och hjälpreda Elisabet skulle vandra hem med fåren från Flodalen. När de nästan var hemma kom en cyklist farande emot dem. Han steg av cykeln och gick en bit in i skogen, troligen för att inte skrämma fåren. Men mannen lyckade åstadkomma några ljud där han stod, så fårskokken skrämde, vände om och sprang i högsta fart tillbaka till Flodalen.

Bättre gick det då för hans mamma, den gången hon skulle schasa hem de bortsprungna fåren med Henry Kälarne som hjälpfösare. Hem kom de snabbt, med mamma i täten. Hon hade sprungit ifrån världsmästaren.

(forts följer i majnumret)

Runa Westman